

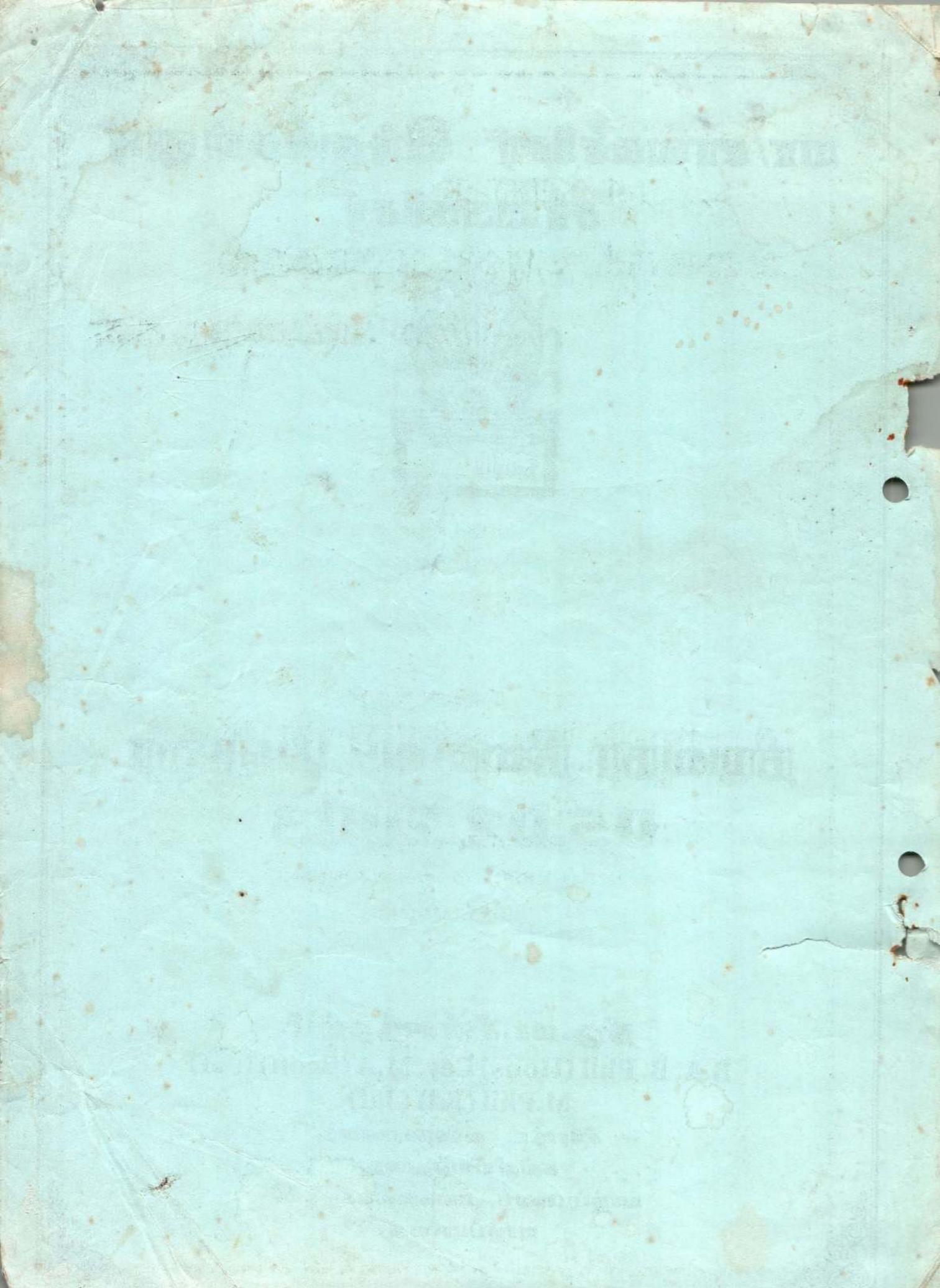
யா/சாவகச்சீர் இந்துக்கல்லூர்
சாவகச்சீர்

நிறுவுநர் நினைவுப் பேருரை
05.02.2003

திரு.மர.சின்னத்தம்பி
B.A, B. Phil (Hons) Cey, M.A (Econ) (Jaf)
M.Phil (Ed) (Jaf)

சீரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
கல்வியியற் நுறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

பாடசாலைகளை

வளைத்துநுடையதாகக் கல்

-சீல பரிசீலனைகள்

மா. சீன்னத்தம்பி

B.A., B.Phil.(Hons)(Cey.), Dip. Ed. (Jaf.),

M.A.(Econ.)(Jaf.), M.Phil.(Ed.)(Jaf.)

சீரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,

கல்வியியல் குறை,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,

யாழ்ப்பாணம்.

பாடசாலைகளை வினைத்திறனுடையதாக்கல்

-சில பரிசீலனைகள்

பாடசாலைகள் பற்றிய எண்ணங்கள் இன்று பெருமளவுக்கு மனநிறைவு தருவதாயில்லை. பாடசாலைகள் ஒரு முறை சார்ந்த கற்றல் ஏற்பாடுகளுக்கு உதவும் நிறுவனங்களில் முதன்மையானதாகக் கருதப்பட்டு வருகிறது. எல்லா நாடுகளிலும் சமூக நலன்களை முன்னேற்றுவதற்காக நிறுவப்பட்டுள்ள பல்வேறு சமூக நிறுவனங்களில் முக்கியமானதாக பாடசாலைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனாலும் பாடசாலைகள் கல்வி வழங்குதலில் ஒப்புயர்வற்ற பங்கினை வகிப்பதாக எல்லோரும் இன்று ஏற்றுக்கொள்வதில்லை.

பாடசாலைகள் வினைத்திறனுடன் செயற்படுவதில்லை என்ற கருத்து பரவலாக இருப்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பாடசாலைகள் அரசினால் அதன் நிதிச் செலவில் நடாத்தப்படுகின்ற எல்லாச் சமூகத்தின் குழந்தைகளுக்குமான நிறுவனங்கள் என்ற பொதுவான கருத்து உண்டு. தனியார் பாடசாலைகளும் தொழிற்பட்டாலும் கூட பாடசாலைகள் என்றதும் அவை மனதில் வருவதில்லை.

இத்தகைய அரசு பாடசாலைகள் வினைத்திறனின்றியே தொழிற்படுகின்றன. அவை ஆசிரியர்கள் தொடர்பான விடயங்களுக்கும் அரசின் பல்வேறு தேவைகளுக்கும் முதன்மையளிக்கும் நிறுவனங்களாகவே செயற்படுகின்றன. அதாவது மாணவர்களின் கற்றலை மேம்படுத்துவதில் அவை காட்டும் ஈடுபாடு அல்லது வினைத்திறன் படிப் படியாக வீழ்ச்சியடைந்தே வருகிறது. பல சமயங்களில் ஒரு பதிலீட்டு நிறுவனமாக மாத்திரமே செயற்படுவதாகவும் குறை கூறப்படுகின்றது.

வளர்முக நாடுகள் பலவற்றிலும் இதே நிலைதான் காணப்படுகிறது. பொய்ட் (Boyd: 1991) என்பவரது அவதானிப்பு, மற்றும் ஆய்வின்படி பாடசாலைகளில் முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ள மொத்த வளங்களும் பூரணமாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. ஐக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, இங்கிலாந்து, அலஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து போன்ற நாடுகளிலும் இதே நிலைமையே காணப்படுவதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

பாடசாலைகள் பிள்ளைகளின் ஒழுக்கம், ஒழுங்கு என்பவற்றை வளர்த்து அறிவையும் திறன்களையும் தன்னம்பிக்கையையும் வளர்ப்பதில் அதிக அக்கறை கொள்ளவேண்டும். சமூகரீதியாக பேதங்களை அகற்றி நல்லிணக்கத்தை வளர்க்க வேண்டும். பிள்ளைகளின் உடல் நலன்களைப் பேணுவதிலும் உளவியல்

நலப்பாடுகளை உறுதி செய்வதிலும் ஈடுபாடு கொள்ளுதலும் வேண்டும். பெற்றோரால் பிள்ளைகளுக்கு வழங்கமுடியாத அறிவையும், தன்னம்பிக்கையையும், ஒழுக்க நடத்தை யையும், பொருளாதார வலிமையையும் பாடசாலைகள் வழங்கவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்புடனேயே பாடசாலைகளைச் சமுதாயச் சொத்துக்களாக - தேசிய வளங்களாகப் பராமரித்து வருகின்றனர். ஆனால் மாணவர் நோக்கில் தகைய எதிர்ப்பார்க்கைகள் நிறைவேற்றுவதிலிருந்து அவை விலகிச் செல்வதாக பாடசாலைகள் பற்றிய சூற்றச்சாட்டு - உணர்வு வலுவடைந்து வருகின்றது.

இத்தகைய பாதகமான போக்கு வளர்வதற்கு பின்னணியாகவுள்ள காரணிகளை இனங்காண வேண்டியுள்ளது.

1. பாடசாலைகளுக்கு வெளியேயுள்ள காரணிகள் பாடசாலைகளில் மாணவர் கற்றலை மேற்கொள்வதைத் தடைசெய்து வருகின்றன. பிள்ளைகளின் நலவியல் (Health), வீட்டுவசதி, ஊட்டம், பெற்றோர் உட்பாங்கு, குடும்ப வருமானநிலை போன்றன பாதகமாகச் செயற்படும்போது பாடசாலைகளின் வளங்களைச் சரியாகப் பயன்படுத்துவதற்கு மாணவர் முயல்வதில்லை; சிலர் பள்ளி நாட்களில் பெரும்பாலான நாட்களுக்கு பாடசாலைக்கு வருவதில்லை; எல்லா மாணவரும் முழுமையாகப் பாடசாலைக்கு வரமுடிவதில்லை; பிள்ளைகளைப் பெற்றோர் பாடசாலைக்குச் செல்வதற்கென விடுவதில்லை; உதவிகள் வழங்குவதில்லை; முழுமையான ஊக்குவிப்புக்களை வழங்குவதில்லை. இலங்கையின் வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளில் யுத்தம், இடப்பெயர்வு, குடும்பங்களின் சிதைவு என்பவற்றால் இந்நிலை மேலும் மோசமடைந்து வருகின்றது.
2. பாடசாலைகளில் இடப்படுகின்ற வளங்கள் நிறைவாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. பாடசாலை நாட்கள் 180 முதல் 200 வரைதான் காணப்படுகின்றன. ஒரு பள்ளி நாளில் சராசரியாக 6 மணித்தியாலமே பாடசாலை வளங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பள்ளிகளின் வகுப்பறைகள், நூலகம், ஆய்வுகூடங்கள், பிரார்த்தனை மண்டபங்கள் போன்ற அனைத்துப் பெளதிக வளங்களும் முழுமையான வகையில் - பொருளாதார எண்ணக்கரு அடிப்படையில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.

உளவியல் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட இத்தகைய பாடசாலை வளங்கள் நிறைப் பயன்பாடின்றி இருக்கும் நிலையில் வாரமொன்றுக்கு சராசரியாக 18 மணித்தியாலங்கள் வரை எந்தவித உளவியல், உடலியல் நலன்களையும் கவனிக்காத - கவனிப்பதற்குரிய வசதிகளற்ற கல்வி நிறுவனங்களில் பிள்ளைகள் இதே கல்வித்

தேவைக்காகக் குவிவதைக் காணமுடிகிறது. பாடசாலைகள் கற்பிக்கும் அதே மாணவர் தொகுதிக்கு, பாடசாலைகள் கற்பிக்கும் அதே பாடத்திட்டத்தையே அவையும் கற்பிக்கின்றன. பெற்றோர் சம்மதத்துடனும் பிள்ளைகளின் விருப்பத்துடனும் அங்கும் கற்றல்பணி நிகழ்கின்றது.

பாடசாலையின் பதிலீடுகளாக - பல சமயங்களில் பாடசாலை முறையை நவீனப்படுத்தும் நிறுவனங்களாக - சமாந்தரமான கல்வி ஏற்பாடாக தனியார் கல்வி நிலைய அமைப்பு செயற்படுகின்றது. அங்கும் திறமைமிக்க ஆசிரியர்கள் உள்ளனர். பாடத்திட்டங்கள் நிறைவு செய்யப்படுகின்றன; பரீட்சைகள் நடாத்தப்படுகின்றன; தேர்ச்சி அறிக்கைகள் வழங்கப்படுகின்றன; மாணவர் அவற்றை விரும்புகின்றனர்; பெற்றோர் அதனை நம்புகின்றனர்; அவையும் தவிர்க்கமுடியாத உப அமைப்பாக (Cib System) வளர்ந்து வலிமை பெற்றுத் திகழ்கின்றன.

ஒருபுறம் சமுதாய ரீதியில் உருவாக்கப்பட்ட பாடசாலை வளங்கள் குறைப்பயன்பாட்டுடன் (Under Utilization) கிடக்கின்றன. மறுபுறம் அதே சமுதாயப் பிள்ளைகள் உடலியல் உளவியல் அம்சங்களைப் புறக்கணித்து - அல்லது அதன் முக்கியத்துவம் பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏதுமின்றி - தனியே பாடத்திட்டத்தை அவசர அவசரமாக கற்பிக்கும் தனியார் கல்வி நிலைய முறைமை வளர்ந்து இயங்குகின்றது.

இப்பாடசாலையின் பெளதிக வளங்களையும் உத்தமமான உளவியற் சூழலையும் தனியார் கல்வி நிலைய ஆசிரியரின் திறமைகளையும் ஏன் ஒருங்கிணைக்கக்கூடாது? பங்குடைமை ஏற்பாடு (Partnership Programme) ஒன்று பற்றி என் சிந்திக்கக்கூடாது? ஒரே வேலையை ஏன் இரட்டிக்கவேண்டும்? குடியேற்ற நாடாயிருந்த காலப்பகுதியின் சட்டத்திட்டங்களை அதே வடிவத்தில் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்க வேண்டுமா? அரை நூற்றாண்டு காலத்தில் ஏற்பட்ட சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு, தொழில்நுட்ப மாற்றங்களைப் புரிந்துகொண்டு அதற்கேற்ப பாடசாலை விதிமுறைகளை மறுபரிசீலனை செய்தாலென்ன? மாற்றங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் சமூகங்களே தம் பிள்ளைகளுக்கான உத்தம நலன்களை உறுதிசெய்ய முடியும்.

பாடசாலைகளின் நேர அட்டவணை, பாடசாலை வளங்களின் பயன்பாடு, ஆசிரிய நியமன விதிமுறை தொடர்பாகப் புதிய அணுகுமுறை தேவை. புதிய அணுகுமுறை தேவை; அப்போதுதான் பாடசாலைகள் உண்மையான பங்களிப்பை சமுதாயத்திற்கு வழங்கமுடியும்.

அதே சமயம் தனியார் கல்வி நிலைய ஆசிரியருக்கான கற்பித்தல் பயிற்சி, பொதுப்பாடத்திட்ட நடைமுறையை வலியுறுத்துதல், பாடசாலை முறையுடன் முரண் படாத தேர்வு ஏற்பாடுகள், முகாமைத்துவம் தொடர்பான பொதுவான

வழிகாட்டல் ஏற்பாடுகள் என்பன பற்றியும் சிந்தித்தல் வேண்டும். பிள்ளைகளின் சுகாதார, உடலியல், உளவியல், நலப்பாதுகாப்பு பற்றியும் அவற்றுக்கு வழிகாட்டு நெறிகள் தேவை.

தனியார் கல்வி நிறுவனங்களைப் பகைவர்களாக நோக்காது பங்காளர்களாகத் தரமுயர்த்த வேண்டும். கல்விசார் வளங்களையும் பணிகளையும் தக்கவாறு பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும். இதற்கான பங்குடைமை நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட வேண்டும்.

யுத்தகால நெருக்கடிகளின் போது அரசு பாடசாலைகளுக்கான அடைக்கலம் தரும் நிலையங்களாகத் தனியார் கல்வி நிலையங்கள் செயற்பட்டமையையும் பங்காளராகக் கைகோர்த்துச் செயற்பட்டமையையும் நினைவு கூர்வது புதிய சிந்தனைக்கு ஊக்கமளிப்பதாக அமையும்.

பாடசாலைகளை முழுமையான பயன்படு நிலையங்களாக்க இத்தகைய புதிய அணுகுமுறைகள் கட்டாயம் பரிசீலினை செய்யப்படல் வேண்டும்.

3. பாடசாலைகளின் தொழிற்பாடுகளில் கவன ஈர்ப்பு ஒளிக் குவிப்புக்குள் மாணவர்கள் இல்லை. கோட்பாடுகளின்படி மாணவர்களே பாடசாலைகளின் மைய விசைச் சக்கரங்கள். ஆனால் நடைமுறைச் செயற்பாடுகள் கற்கின்ற மாணவர்களுக்கூரிய முன்னுரிமையை வழங்குவதேயில்லை. பாடசாலை நிறுவன ஏற்பாடுகள், சுற்றுநிருபங்கள், ஆசிரியர் தொழில்முறை நிறைவேற்றங்கள் என்பனவே பாடசாலைத் தொழிற்பாடுகளில் முக்கியத்துவம் பெற்றுவிட்டன. மெல்ல மெல்ல மாணவர் பற்றிய அம்சம் முதன்மை அற்றதாகி வருகின்றது.

பாடசாலைகளென்பவை நிறுவன ஏற்பாடுகள், ஆளுகைக் கட்டமைப்பு, கலைத்திட்டம், பெளதிக வசதிகள், ஆசிரியர்கள் போன்ற காரணிகளின் அத்த கவனம் செலுத்தும் நிறுவனங்களாகிவிட்டன.

மாணவர்களைப் பாடசாலைகளின் மைய விசைகளாக நேர்மையுடன் ஏற்றுக்கொள்ளாதவரை பாடசாலைகள் வினைத்திறன் கொண்டனவாக - மாணவர்களுக்கூரிய ஈர்ப்பு நிலையங்களாக மாற்றமடையவே முடியாது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

முன்பு ஒரு கருத்து - பழைமைக் கருத்து நிலவியது. குட்லட் (Goodlad, 1984), நாப் (Knapp, 1990), ஷீல்ட் (Shields, 1990) போன்றோரின் கருத்துப்படி மாணவர்கள் வெற்றுக்கொள்கலன்கள்; அவர்கள் ஆசிரியர்கள் கற்பிப்பதனால் நிரப்பப்படக்கூடியவர்கள்; அவர்கள் சுயமாகக் கற்க எத்தனித்தால் பிரச்சினை

களையே எதிர்கொள்ளவேண்டி ஏற்படும் என விளக்கினார். சுய சிந்தனை, சுய ஊக்கம், சுயதேடல் என்பன மாணவனுக்கு அவசியமில்லாதன என்ற கருத்தையே அவை வலியுறுத்தின.

பெரும்பாலான மாணவர்கள் தாம் ஏன் பாடசாலை செல்கின்றோம் என்பது பற்றி எவ்வித தெளிவும் எண்ணமும் குறிக்கோளும் கொண்டிருப்பதில்லை. அவற்றை மாணவர் பெறவேண்டும் என்பதில் பாடசாலை முறை ஈடுபாடு நிறைந்த பணி இலக்குகளையும் கொண்டிருப்பதில்லை. மாணவர்கள் தொடர்பான பாடசாலைகளின் நிலைப்பாடு பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது.

- அ. பாடசாலைகள் பற்றி சீர்திருத்தங்கள் பாடசாலை நிர்வாகம் மற்றும் ஆசிரியர் பற்றியதாகவே காணப்படுகிறது. மாணவர் பற்றியல்ல.
- ஆ. பாடசாலை முகாமைத்துவம் பற்றிய நூல்கள் ஆசிரியர், பெற்றோர் பற்றிக் கூறுமளவுக்கு மாணவர் மீது கவனம் செலுத்துவதில்லை.
- இ. ஆசிரியர்களையும் பாடசாலை முகாமையாளர்களையும் வலுவூட்டியோ ராக்குவதில் செலுத்தப்படும் கவனம் மாணவர்கள் மீது செலுத்தப்படுவதில்லை. லெவின் (Levin, 1994), பல்லன் (Pallan, 1991) போன்ற ஆய்வாளர்கள் இதனைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர்.
- ஈ. கல்விச் சீர்திருத்தங்கள், ஆசிரியர்களது பயிற்சி, மதிப்பீடு பற்றிக் குறிப்பிடுமளவுக்கு மாணவரது செயற்பாடு பற்றிக் கவனம் செலுத்துவதில்லை.
- உ. கல்வித்துறை ஆய்வுகளிற் பெரும்பாலானவை ஆசிரியர்களது கற்பித்தல் பற்றிக் கவனம் செலுத்திய அளவுக்கு மாணவர் பற்றியோ அவர்களது கற்றல் செயற்பாடுகள் பற்றியோ கவனம் செலுத்துவதில்லை.

பொதுவாக பாடசாலைத் தொழிற் பாட்டில் மாணவர்களை மையப்படுத்திய ஆய்வுகளோ, செயற்பாடுகளோ அதிகம் இல்லை என்று எரிக்ஷன் (Erickson, 1992), சூல்ட்ஸ் (Schultz, 1992) போன்றோர் வற்புறுத்தியுள்ளனர்.

பாடசாலைகள் பெருமளவுக்கு மாணவர்களது திறன்களை விருத்தி செய்ய முன்வரவில்லை; மாணவர்களை வலுவூட்டும் செயற்றிட்டங்களில் அதிக ஈடுபாடு காட்டியதில்லை. அவர்களது விருப்பத் தெரிவுகளுக்குரிய தர்க்கநியாயங்களை ஈடு பாட்டுடன் செலிமடுப்பதில்லை; பாடசாலை பற்றியும், பாடசாலைக் கல்வி பற்றியும் தெளிவான எண்ணங்களை உருவாக்குவதற்கான நிகழ்ச்சித் திட்டங்களைத் தயாரித்ததில்லை; செயற்படுத்தியதில்லை; அதற்கெனப் பாடசாலை வளங்களை அதிகம் ஒதுக்கியதில்லை.

பாடசாலை நிர்வாகமும், ஆசிரியரும் மாணவர்களது கல்வியில் திசைதப்பிப் போகாதிருப்பதற்கு உதவக்கூடியதாக போதியளவு வழி காட்டியதில்லை; பாடசாலைக் கல்வியில் வெற்றிபெற்ற வசதிமிக்க மாணவர்களில் வெற்றியில் உரிமை கொண்டாடியது போல் தோல்வியடைந்த மாணவர்களின் தோல்விக்கு பொறுப்பேற்க முன்வருவதில்லை; அப்பொறுப்பை அதிக ஈடு பாட்டுடன் ஏற்பதுமில்லை.

இத்தகைய மாணவரிலிருந்து விலகிச் செயற்படும் பாடசாலை முறைமை வலுப்பெற்றதால் மாணவருக்கு பாடசாலை அவசியமான வாழ்வு மையமாகச் செயற்பட முடியவில்லை.

பாடசாலைகள் மாணவர்களை ஈர்க்கும் நிறுவனங்களாகவும் அவர்களுக்கு வாழ்வு பற்றியும் கல்வி பற்றியும் நம்பிக்கையளிக்கும் நிலையங்களாகவும் செயற்பட வேண்டுமானால் பின்வரும் அம்சங்களில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

1. க.பொ.ந. உயர்தர வகுப்பு தொடங்க முன் க. பொ. ந. (சாதாரண) பரீட்சையில் சித்திபெற்ற மாணவர்களையும் அவர்களது பெற்றோர் அல்லது மூத்த சகோதரர்களையும் அழைத்து கல்வி வாய்ப்புப் பற்றியும் கற்குகிறெறித் தெரிவுபற்றியும் தெளிவாக விளக்கவேண்டும்.

க.பொ.ந. (உயர்தர) வகுப்பு தொடங்குவதற்கு முதல் ஒரு வாரம் அத்தகைய வகுப்புக்களைத் தொடங்கும் அனைத்துப் பாடசாலைகளும் கல்வி வாய்ப்புக்கள், தடைகள், மாற்று வாய்ப்புக்கள் பற்றி விளக்க வேண்டும்.

- ★ பல்கலைக்கழக உள்வாரி மாணவராதல்
- ★ வெளிவாரிப் பட்டம் பெறல்
- ★ திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயிலல்
- ★ உயர் தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தில் இணைதல்
- ★ கல்வியியற் கல்லூரியில் சேர்தல்
- ★ வாண்மைக் கல்வியில் இணைதல்
- ★ அரச தொழில்களைத் தேடுதல்
- ★ தனியார் நிறுவன தொழில் தேடும் வழிமுறைகள்
- ★ சுயதொழில் முயற்சி வாய்ப்புக்களும் வழிமுறைகளும்

போன்ற பல்வேறு வாய்ப்புக்கள் பற்றியும் தெளிவாக விளக்க வேண்டும். எத்தகைய வாழ்வுத் தொழிலுக்கு எத்தகைய கற்குகிறெறியை - எத்தகைய பாடத் தொகுப்பைத் தெரிவு செய்வது உகந்ததென விளக்க வேண்டும். இதற்கென வழிகாட்டு வாரம் ஒன்றை கவனமாகத் திட்டமிட்டு நடத்தவேண்டும்.

இதற்குரிய வள அணியினரை தொழில் நிறுவனங்கள், தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்கள், தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகள் போன்றவற்றிலிருந்து தெரிவுசெய்து கொள்ளவேண்டும்.

தெளிவான வழிகாட்டும் கைநூல் ஒன்றைத் தயாரித்து வழங்க வேண்டும். மாணவர் தனியாகவும் அணியாகவும் தெளிவுபெற உதவுதல் வேண்டும்.

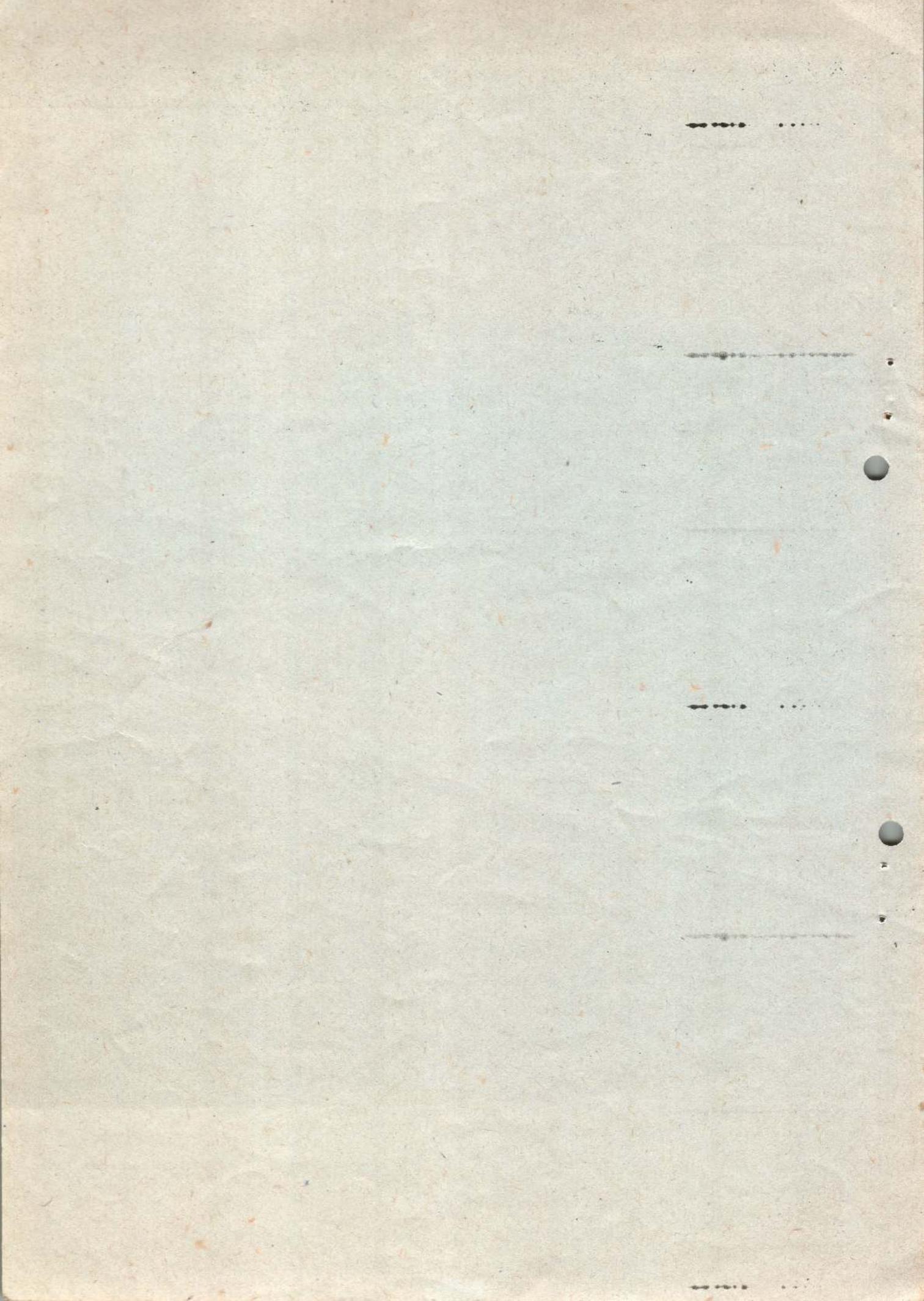
இது பாடசாலைகளின் பிரதான பணி இலக்குகளில் முதன்மையானதாக இடம்பெறவேண்டும். அப்போதுதான் பாடசாலைகள் மாணவரின் மன விரக்தியை அகற்ற முடியும்; மிகையான சுற்றலைக் குறைக்க உதவமுடியும்; பாடசாலை வளங்களை உத்தமமாகப் பயன்படுத்த முடியும்; தேவையானோருக்கு மாத்திரம் பொருத்தமாகப் பாடசாலைகளை மாற்றியமைக்க முடியும்; பாடசாலைகளை வினைத் திறனாக்குவதற்கு மாணவர் மற்றும் பெற்றோர் மட்டத்திலான கல்வி வள விரயத்தையும், மன விரக்தியையும் குறைப்பதில் உதவக்கூடிய செயற்றிட்டங்களை உடனடியாகச் செயற்படுத்தவேண்டும்.

கற்பித்தலை விடவும் கற்பித்தல் சுற்றலின் பயனை உறுதிப்படுத்துவது அவசியமாகும்.

2. பாடசாலைகள் தமது அமைவிடப் பிரதேசத்தில் இயங்கும் பெரிய பண்ணைகள், வியாபார தொழில் நிறுவனங்கள், சேவை நிலையங்கள், கைத்தொழில் நிலையங்கள் போன்றவற்றுடன் இணைந்து கூட்டுத் தொழிற்பயிற்சித் திட்டங்களைத் தயாரித்து நிறைவேற்றவேண்டும். அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களிடம் உரிய உதவிகளைப் பெறுதல் வேண்டும்.

மாலை வேளைப் பகுதிநேர வேலை மற்றும் பயிற்சி, வார இறுதி வேலை மற்றும் பயிற்சி என்பவற்றை வழங்கவேண்டும். பொருத்தமான வழிகாட்டல் நேர அட்டவணை, வேதனக் கொடுப்பனவு என்பவற்றையும் ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டும். வேலை அநுபவங்களுக்கூடாகக் கற்றல் என்பதை பெற்றோர் அனுமதி மற்றும் ஒத்துழைப்புடன் வழங்க வேண்டும்.

கிராமிய மட்டங்களுக்கு வேறான, நகரங்களுக்கு வேறான செயற்றிட்டங்களை வடிவமைக்கவேண்டும். மகளிருக்குான கல்வி - தொழில் பயிற்சித் திட்டங்களை தனித்த மாதிரியில் தயாரிக்கலாம்.

கல்விக்கும் - தொழிலுக்கும் தொடர்பு வேண்டும். அவை பற்றிய நேர்மனப்பாங்கை விருத்தி செய்வதில் பாடசாலைகள் பொறுப்புடன் செயற்படவேண்டும்.

முடிவுரை:

இத்தகைய முன்மொழிவுகள் அனைத்தும் பாடசாலைகளையும் மீண்டும் இன்றியமையாத நிறுவனங்களாக மாற்றும்; குலைந்து செல்லும் பாடசாலைச் சமநிலையை மீண்டும் உருவாக்க உதவும்; எண்ணங்களைச் செயல்களாக மாற்றுவோம்; அறிவைப் பயன் விளைவுகளுக்கு உள்ள்டாக மாற்றுவோம்.

இவை அனைத்தையும் இன்றிலிருந்து பரிசீலிப்போம்; உடனடியாகவே செயற்படுத்த முயல்வோம்; அதுதான் பாடசாலைகளைப் பாதுகாக்க ஒரேயொரு வழி; அதுவே சிறந்த வழி.

நன்றி

